

200707158/1.

Datum uitspraak: 26 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/13296 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 12 september 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 december 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 15 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

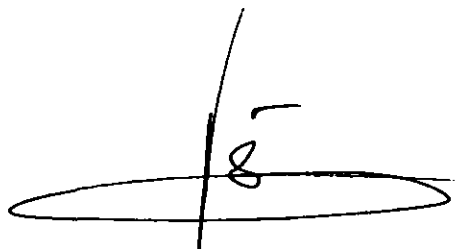
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2007

154-501.

Verzonden: 26 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/13296 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Turkse nationaliteit,
IND dossiernummer 0205.24.4016,
eiseres,
gemachtigde: mr. M.H. van der Linden, advocaat te Almelo;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. Y. Vet, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 2 augustus 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking gezinsvorming bij ingediend. Bij besluit van 2 december 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 19 december 2005 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 15 maart 2007 ongegrond verklaard. Bij brief van 26 maart 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Het beroep is ter zitting van 10 augustus 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Tevens was referent aanwezig ter zitting. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Toetsingskader

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

3. Standpunten

Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard, omdat eiseres niet in het bezit is van een

geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). In de door eiseres aangedragen omstandigheden is geen reden gelegen om eiseres vrij te stellen van dit vereiste op grond van artikel 3:71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Het tegenwerpen van dit vereiste is niet in strijd met het Associatiebesluit EEG-Turkije en artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Eiseres stelt zich op het standpunt dat haar ten onrechte het mvv-vereiste wordt tegengeworpen. Zij heeft de onderhavige aanvraag wel degelijk tijdig ingediend. Tevens beroept zij zich op vrijstelling van dit vereiste op grond van artikel 3:71, vierde lid, van het Vb 2000. Het tegenwerpen van het mvv-vereiste is in strijd met het Associatiebesluit EEG-Turkije alsmede met artikel 8 EVRM.

4. Overwegingen

Ingevolge artikel 3.80, eerste lid, van het Vb 2000 is de aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, tijdig ingediend, indien deze is ontvangen uiterlijk op de dag waarop de geldigheidsduur verstrijkt, dan wel, indien deze later is ontvangen, indien de termijnoverschrijding de vreemdeling niet kan worden toegerekend.

Ingevolge artikel 3:80, tweede lid van het Vb 2000, wordt de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning.

Ten aanzien van de stelling van eiseres dat het mvv-vereiste ten onrechte is tegengeworpen omdat eiseres de onderhavige aanvraag tijdig heeft ingediend, overweegt de rechtbank het volgende. Uit het feit dat in artikel 3.80 Vb 2000 wordt gesproken over een aanvraag om verlenging dan wel wijziging beperking van een verblijfsvergunning kan worden afgeleid dat in dit artikel uitsluitend de direct opvolgende aanvraag na het verstrijken van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning is bedoeld. Dit volgt tevens uit het tweede lid van artikel 3:80 van het Vb 2000, waarin is gesteld dat een te laat ingediende aanvraag wordt gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning. Met deze systematiek verdraagt zich niet dat een aanvraag, die niet is ingediend aansluitend op het verval van het verblijfsrecht, zou worden beschouwd als een aanvraag om verlenging cq wijziging beperking van de oorspronkelijke verblijfsvergunning. Nu de onderhavige aanvraag geen aanvraag is die aansluitend op het verval van het verblijfsrecht is ingediend, maar een aanvraag volgend op een dergelijke aansluitende aanvraag, moet worden geoordeeld dat de aanvraag toerekenbaar niet tijdig is ingediend. Overigens zou, ook indien elke aanvraag die volgt op de aansluitende aanvraag wel als een aanvraag om verlenging cq wijziging beperking zou moeten worden beschouwd, eveneens moeten worden geoordeeld dat de onderhavige aanvraag toerekenbaar niet tijdig is ingediend. Daartoe is redengevend dat eiseres niet onmiddellijk na de uitspraak van de rechtbank betreffende haar aanvraag om een verblijfsvergunning onder de beperking arbeid in loondienst, de onderhavige aanvraag heeft ingediend. De uitspraak van de rechtbank dateert immers van 29 april 2005, terwijl de aanvraag dateert van 2 augustus 2005.

Ten aanzien van het beroep van eiser op het Associatiebesluit 1/80 EEG-Turkije overweegt de rechtbank het volgende. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat

het bestreden besluit niet in strijd is met voornoemd Associatiebesluit. Daartoe is redengevend dat de partner van eiseres niet is te beschouwen als een Turkse werknemer, reeds omdat hij tevens de Nederlandse nationaliteit heeft, zodat het Associatiebesluit niet van toepassing is. In dit verband verwijst de rechtbank naar de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 31 juli 2006, nr. 200601723/1.

Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 3:71, vierde lid, van het Vb 2000, overweegt de rechtbank het volgende. In de omstandigheid dat eiseres drie kinderen hier te lande heeft met de Nederlandse nationaliteit heeft verweerder in redelijkheid geen aanleiding gezien om toepassing te geven aan artikel 3:71, vierde lid, van het Vb 2000. Deze kinderen kunnen immers in de periode dat eiseres in Turkije verblijft bij de partner van eiseres verblijven dan wel eiseres vergezellen naar haar land van herkomst. Verweerder heeft eveneens in redelijkheid kunnen oordelen dat eiseres, gelet op haar leeftijd en gelet op het feit dat zij het grootste gedeelte van haar leven in Turkije heeft doorgebracht, niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet kan terugkeren naar Turkije om aldaar een aanvraag om een mvv in te dienen.

Evenmin volgt de rechtbank de stelling van eiseres dat het besluit in strijd is met artikel 8 EVRM. Verweerder heeft op goede gronden geoordeeld dat hiervan geen sprake is en daarbij terecht gewezen op het feit dat het niet vrijstellen van het mvv-vereiste niet betekent dat het gezinsleven langdurig ontwricht zal zijn. De stelling van eiseres dat dit wel het geval zal zijn, omdat de partner van eiseres momenteel niet voldoet aan het middelenvereiste, leidt niet tot een ander oordeel. Daartoe is redengevend dat niet vast staat dat de partner van eiseres nimmer aan het middelenvereiste zal gaan voldoen. Eveneens heeft verweerder terecht geoordeeld dat er geen objectieve belemmeringen bestaan om het gezinsleven in Turkije uit te oefenen.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Zaaknummer: Awb 07/13296

blad 4

5. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink en in tegenwoordigheid van
K.M. van der Zalm in het openbaar uitgesproken op **12 SEP 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van
deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van
State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC
's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen
de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden: **12 SEP 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Arnhem

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingen
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Geeft eerbiedig te kennen:

van Turkse nationaliteit, geboren op _____ registratienummer
Rechtbank Awb 07/13296, wonende te _____ verder te noemen appellante, te dezer zake
domicilie kiezende te 7602 JP Almelo, aan de Ootmarsumsestraat 104 (Postbus 850, 7600
AW Almelo), ten kantore van de advocaat en procureur Mr. M.H. van der Linden, die
verklaart door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van dit hoger
beroepschrift en als bepaaldelijk gevolmachtigde op te treden.

Verweerder in deze is de **STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE** (Immigratie- en
Naturalisatiedienst), te 's-Gravenhage, gemachtigde Mr. Y. Vet, Ambtenaar ten departemente.

1. Op 2 augustus 2005 heeft appellante een aanvraag om verlening van een
verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking gezinsvorming bij
ingediend. Bij besluit van 2 december 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
2. Door Appellante is op 19 december 2005 tijdig bezwaar gemaakt tegen dit besluit van ver-
weerder van 2 december 2005. Bij besluit van 15 maart 2007 heeft verweerder het bezwaar
ongegrond verklaard.
3. Bij brief van 26 maart 2007 heeft appellante tegen het besluit van verweerder van 15 maart
2007 beroep ingesteld.
4. Bij uitspraak van 12 september 2007 (verzonden op dezelfde datum) heeft de Rechtbank te
's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, het beroep ongegrond verklaard (registratie-
nummer AWB 07/13296 BEPTDN/BE).
5. Appellante kan zich met voormelde uitspraak in beroep van 12 september 2007 niet ver-
enigen, om welke reden zij bij deze hoger beroep instelt bij uw College.
6. Appellante brengt bij deze de uitspraak van 12 september 2007 in het geding.
7. Appellante verzoekt uw College om het door haar in eerste aanleg gestelde als hier
herhaald en ingelast te beschouwen.

8. Appellante wenst tegen voormelde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren.

GRIEF 1.:

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat verweerder op goede gronden heeft geoordeeld dat het besluit niet in strijd is met artikel 8 EVRM.

Toelichting:

Appellante is van mening dat de weigering om haar vrij te stellen van het mvv-vereiste wel degelijk een schending betekent van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden, althans in strijd is met haar recht op privé-leven.

Vast staat immers dat de mvv-procedure zal leiden tot een langdurige ontwrichting van het gezinsleven. Ook staat vast dat de partner van appellante, die de Nederlandse nationaliteit bezit, niet voldoet aan het inkomensvereiste en niet is gebleken dat hij op korte termijn wel aan het inkomensvereiste kan voldoen. Bij die stand van zaken valt niet uit te sluiten dat het doorlopen van de mvv-procedure door appellante (aanzienlijk) langer zal duren dan door verweerder aangegeven. Zowel in het geval dat appellante haar kinderen zal meenemen naar Turkije om aldaar een mvv af te wachten, als in het geval dat appellante haar 3 kinderen hier te lande zal achterlaten, kan een ontwrichting van het gezinsleven tussen verzoekster, haar partner en hun kinderen ontstaan die niet, althans niet zonder meer, als slechts tijdelijk kan worden aangemerkt.

GRIEF 2:

Ten onrechte heeft de Rechtbank in de uitspraak van 12 september 2007 (AWBnr. 07/13296) niet nader gemotiveerd waarom door de Rechtbank in beroep ten aanzien van de door appellante gestelde schending van artikel 8 EVRM een ander standpunt wordt ingenomen dan door de Voorzieningenrechter in de uitspraak van 15 september 2006, waarbij het verzoek om een voorlopige voorziening is toegewezen (AWB 05/57193 BEPTDN VOO).

Toelichting:

In de uitspraak van de Voorzieningenrechter d.d. 15 september 2006 wordt door de Voorzieningenrechter onder andere overwogen dat: "schending van artikel 8 EVRM kan echter wel aan de orde zijn wanneer van te voren vast staat dat de mvv-procedure zal leiden tot een langdurige ontwrichting van het gezinsleven. Vast staat dat de partner van verzoekster, die de Nederlandse nationaliteit bezit, thans een arbeidscontract heeft voor de duur van 6 maanden. Bij die stand van zaken valt niet uit te sluiten dat het doorlopen van een mvv-procedure door verzoekster (aanzienlijk) langer zal duren dan de relatieve korte periode die volgens verweerder als (norm) geldt of wellicht niet van tijdelijke aard zal zijn. Zowel in het geval dat verzoekster haar kinderen, die de Nederlandse nationaliteit hebben, nog daar

gelaten of zij worden toegelaten tot Turkije, zal meenemen naar Turkije om aldaar de mvv af te wachten, als in het geval verzoekster haar kinderen hier te lande zal achterlaten, kan aldus een ontwrichting van het gezinsleven tussen verzoekster, haar partner en haar kinderen ontstaan die niet, althans niet zonder meer, als slechts tijdelijk kan worden aangemerkt.

Het bestreden besluit (zo vervolgt de Voorzieningenrechter) geeft er geen blijk van dat verweerder de omstandigheid van eventueel niet tijdelijke terugkeer en de mogelijke gevolgen hiervan voor het aanvragen van een mvv door verzoekster onder ogen heeft gezien, terwijl deze omstandigheid wel van belang is voor de vraag of het doorlopen van de mvv-procedure slechts een tijdelijke scheiding van de betrokken gezinsleden met zich zal brengen danwel zal (kunnen) leiden tot een langdurige ontwrichting van het gezinsleven tussen betrokkenen. Nu verweerder ten onrechte niet is ingegaan op de vraag of een door verzoekster in te dienen mvv-aanvraag in het land van herkomst, gezien de feiten en omstandigheden van dit geval, enige kans van slagen heeft en – daarmee samenhangend – of terugkeer van verzoekster naar land van herkomst in het kader van de mvv-aanvraag een tijdelijk karakter zal hebben, is de Voorzieningenrechter op voorhand van oordeel dat niet is vast komen te staan dat het beroep op artikel 8 EVRM geen redelijke kans van slagen heeft”.

In de uitspraak d.d. 12 september 2007 wordt door de Rechtbank ten aanzien van de stelling van appellante dat het besluit in strijd is met artikel 8 EVRM alleen overwogen dat: “verweerder heeft op goede gronden geoordeeld dat hier van geen sprake is en daarbij terecht gewezen op het feit dat het niet vrijstellen van het mvv-vereiste niet betekent dat het gezinsleven langdurig ontwricht zal zijn. De stelling van appellante is dat dit wel het geval zal zijn, omdat de partner van appellante momenteel niet voldoet aan het middelenvereiste, leidt niet tot een ander oordeel. Daartoe is redengevend dat niet vast staat dat de partner van appellante nimmer aan het middelenvereiste zal gaan voldoen.

Gelet op het feit dat de beoordeling van de Voorzieningenrechter ten aanzien van het beroep van appellante op artikel 8 EVRM duidelijk anders is dan de beoordeling van de Rechtbank is appellante van oordeel dat de uitspraak in beroep d.d. 12 september 2006 niet danwel gebrekkig gemotiveerd is.

N.b. in de uitspraak van de Voorzieningenrechter d.d. 15 september 2006 wordt overwogen dat vast staat dat de partner van appellante, die de Nederlandse nationaliteit bezit, thans een arbeidscontract heeft voor de duur van 6 maanden. Met die stand van zaken valt niet uit te sluiten dat het doorlopen van de mvv-procedure door appellante (aanzienlijk) langer zal gaan duren dan de relatieve korte periode die volgens verweerder als (norm) geldt of wellicht niet van tijdelijk aard zal zijn. In de uitspraak in beroep d.d. 12 september 2007 wordt door de Rechtbank overwogen dat verweerder op goede gronde heeft geoordeeld dat er geen sprake is van strijd met artikel 8 EVRM en daarbij terecht gewezen op het feit dat het niet vrijstellen van het mvv-vereiste niet betekent dat het gezinsleven langdurig ontwricht zal zijn. De stelling van appellante dat dit wel het geval zal zijn, omdat de partner van appellante momenteel niet voldoet aan het middelenvereiste, leidt niet tot een ander oordeel. Daarbij is redengevend dat niet vast staat dat de partner van appellante nimmer aan het middelenvereiste zal gaan voldoen.

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

4.

De beoordeling van de Rechtbank en de beoordeling van de Voorzieningenrechter zijn niet met elkaar in overeenstemming en appellante stelt zich op het standpunt dat de Rechtbank het gewijzigde standpunt had moeten motiveren.

In dit kader merkt appellante nog op dat verweerder in de beschikking waarvan beroep slechts heeft opgemerkt dat niet is vast komen te staan dat de partner van appellante nooit aan het middelenvereiste zal voldoen. Hierbij is door verweerder in aanmerking genomen dat de partner van appellante een jonge man is die (mede) in het bezit is van de Nederlandse nationaliteit en die hier te lande verschillende diploma's heeft behaald. Uit niets valt in te zien dat de partner van appellante niet geacht kan worden op termijn aan het middelenvereiste te kunnen voldoen.

SLOTSOM:

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de Rechtbank niet in stand blijven. Appellante verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te vernietigen en doende wat de Rechtbank had behoren te doen en het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren. Met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

CONCLUSIE:

Appellante concludeert tot vernietiging van de uitspraak waarvan hoger beroep.

Almelo, 10 oktober 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigd.

